

Torra s'enfronta a la inhabilitació amb el futur de la legislatura en l'aire

La defensa calcula que el Suprem sentenciarà en un termini màxim de tres setmanes i centrarà l'estratègia en subratllar la parcialitat del tribunal i la "desproporció" de la causa

Quim Torra, al Tribunal Suprem. | ACN

L'11 de juny, en ple desconfinament, el president Quim Torra va rebre la notificació del Tribunal Suprem que l'advertia que la vista sobre el recurs presentat contra la seva inhabilitació se celebraria el 17 de setembre

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/203964/suprem/preveu/decidir/17/setembre/sobre/inhabilitacio/torra>). Una data que, immediatament, va ser encerclada en vermell no només al calendari de Palau, sinó també a la sala de màquines de totes les formacions independentistes. El dia ja és aquí i Torra arriba al Suprem amb un ull posat a la seva probable inhabilitació i l'altre a la justícia europea. Per dos motius: perquè és l'horitzó judicial que s'obrirà en cas de ser desposseït pel càrrec, i també perquè el Suprem ha de decidir sobre les qüestions prejudicials que la defensa vol que es posin en marxa a Europa. Si s'accepten, la sentència s'allargaria uns mesos.

Si el tribunal no les tira endavant -escenari amb el qual treballa la defensa encapçalada per Gonzalo Boye, Isabel Elbal i el vicepresident del Parlament, Josep Costa-, es compta que el veredict ferm pot arribar en el termini màxim de tres setmanes. Això situaria la pèrdua del càrrec a

principis d'octubre, que és quan s'entraria en un escenari incert. Incert perquè és inèdit: mai abans s'ha inhabilitat un president en exercici del càrrec. Artur Mas va ser-ho ja com a expresident per la consulta del 9-N, i Carles Puigdemont va ser directament cessat just després d'aplicar-se l'article 155. El cas de Torra, que neix per no haver retirat una pancarta a favor de la llibertat dels presos en el termini ordenat per la Junta Electoral Central (JEC), situa l'independentisme en una cruïlla.

ERC i la CUP han pressionat el president perquè fixi la data de les eleccions, (<https://www.naciodigital.cat/noticia/208607/mes/pressio/sobre/torra/perque/fixi/data/eleccions?rlc=an>) però la incògnita sobre el calendari no s'ha aïllat en la primera sessió del debat de política general celebrada al Parlament. El president, de fet, ha descartat explícitament els comicis (<https://www.naciodigital.cat/noticia/208684/torra/allunya/horitzo/electoral/res/fara/desviar/dedicacio/absoluta/al/coronavirus?rlc=p1>) en el torn de rèplica. Els republicans faran costat aquest dijous a Torra davant del Suprem amb la presència del vicepresident Pere Aragonès -que seria el president en funcions després que es fes efectiva la inhabilitació-, però alerten que no es pot entrar en un interinatge que s'allargui mig any fins la constitució d'un nou Govern. Per ara, el president no ha compartit els seus plans i la consellera de la Presidència, Meritxell Budó -aquest dijous a Madrid amb ell-, va assegurar dimarts que abordar qualsevol escenari posterior a la inhabilitació suposa "normalitzar" la repressió. (<https://www.naciodigital.cat/noticia/208655/govern/replica/erc/abordar/inhabilitacio/torra/abans/es/dicti/normalitza/repressio?rlc=an>)

[noticiadiari]2/208726[/noticiadiari]

La defensa, en tot cas, assegura que "surta a guanyar" el recurs. La vista, si tot va segons el previst, comença a les dotze del migdia i no s'ha d'allargar durant més d'una hora i mitja, tenint en compte que les parts disposaran d'uns vint minuts. Boye insistirà especialment en dos arguments: qüestionar la imparcialitat del tribunal -perquè és, precisament, a qui anava dirigida la pancarta a favor de la llibertat dels presos, que estaven privats de llibertat per ordre de la sala segona- i per denunciar la "desproporció" de la causa. En essència, qüestionar el fet que el símbol penjat a la façana de Palau pugui acabar amb la carrera política de Torra i acabar, *de facto*, amb la legislatura catalana, de pronòstic incert.

Intervindrà el president durant la vista? En teoria no està previst -la vista és per confrontar la posició de la defensa amb la de la Fiscalia i la de l'acusació-, però tampoc es descarta del tot. En el discurs que va fer al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) -que el va condemnar el 19 de desembre a un any i mig d'inhabilitació-, Torra va defensar haver desobeït l'ordre de la JEC perquè era "il·legal"

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/191228/torra/admet/va/desobeir/ordre/junta/electoral/perque/era/illegal>). També aquell dia els seus advocats van demanar obrir qüestions prejudicials a Europa, sobre les quals el Suprem s'hauria de pronunciar aquest mateix dijous o bé hauria de descartar-les quan decideixi dictar sentència. En teoria, el tribunal només pot començar a deliberar des del precís instant que acabi la vista al Suprem, i no abans que se celebri.

Un manual propi davant l'ofensiva judicial

La vista d'aquest dijous al Suprem suposa un capítol més -potser el darrer- d'una legislatura condicionada de ple per la judicialització de la política. Torra ha desplegat un manual propi per donar-hi resposta, sovint sense consens amb els socis de Govern i, en algun cas, fins i tot sense informar-ne l'expresident Carles Puigdemont, com després de la sentència del Suprem contra l'1-O. Amb unes eleccions convocades per l'aplicació de l'article 155, el Tribunal Constitucional i el Suprem van maniobrar per bloquejar les investidures de Puigdemont, Jordi Sànchez i Jordi Turull, i finalment va ser Torra qui va reunir els suports necessaris per desencallar la legislatura i evitar noves eleccions.

[noticia]208619[/noticia]

Durant aquests últims dos anys, la pressió judicial no ha cessat. Primer amb la suspensió dels

diputats empresonats, seguint per les ingerències constants al Parlament -que han derivat en tensions entre JxCat i ERC-, la sentència del procés i el judici contra el president han condicionat el transcurs de la legislatura. Torra hi ha respost amb crides a la desobediència: el president ha estat partidari sempre de desobeir les resolucions "injustes" i ha reclamat a la resta d'actors de l'independentisme -especialment al president del Parlament, Roger Torrent, seguir aquesta màxima, tot i que ell només l'ha aplicada a l'hora de mantenir durant uns dies la pancarta dels presos polítics a Palau.

En un dels moments més intensos de la legislatura, després de la sentència de l'1-O, Torra va demanar respondre-hi amb un "gran pacte de país" que es traduís en exercir de nou l'autodeterminació durant aquesta legislatura. La proposta va sorprendre ERC i la CUP, i també Puigdemont, a qui no se li havia traslladat aquest plantejament. No es preveu organitzar cap altre referèndum en el que queda de mandat. Ara, a poques setmanes d'una possible inhabilitació que l'apartaria del càrrec, Torra ha de concretar quina serà la resposta que vol donar a la sentència del Suprem i si vol acordar-la o no amb la resta de formacions que formen i donen suport al seu Govern.